

BALLA AMB MI Gira!
**Els grans noms del musical americà
amb la veu de Toni Viñals**

CONTACTE

Marina Marcos Aixalà. El Maldà
marina@elmalda.cat
TI 931647778 ó 686131413
www.elmalda.cat

SINOPSI

Balla amb mi són 17 cançons, un actor i un músic. El repertori inclou alguns dels noms fonamentals del teatre musical nord-americà, d'Irving Berlin a Jason Robert Brown, passant per Richard Rodgers, Stephen Sondheim o Jonathan Larson, amb l'estrena en català de 10 peces traduïdes i adaptades per Jordi Galceran, David Pintó, Cèsar Aparício i Toni Viñals.

Idioma: Català

Gènere: Musical / **Durada:** 70min.

FITXA ARTÍSTICA

Intèrprets: **Toni Viñals i Marc Garcia-Rami**

Selecció musical, dramaturgia i direcció escènica: **Xavi Casan**

Arranjaments i direcció musical: **Marc Garcia-Rami**

Moviment: **Cristina Martí**

Il·luminació: **David Bofarull**

SOBRE L'ESPECTACLE

El repertori de Balla amb mi vol fer un recorregut cronològic (de 1928 a 2014) que permeti als espectadors fer un viatge en el temps durant l'espectacle i, a més, un recorregut dramàtic i emocional que permeti als intèrprets fluir per un munt de registres i estils aparentment oposats.

La posada en escena busca l'austeritat formal en un gènere sovint associat a grans pressupostos. Així, amb l'ajuda indispensable de la Cristina Martí al moviment, del David Bofarull a les llums i de Meritxell Muñoz al vestuari, Balla amb mi vol potenciar i compartir l'extraordinària versatilitat del Toni Viñals i del Marc Garcia-Rami.

REPERTORI:

- Fes-li el salt (Change Partners)
del film Carefree - 1938 - Irving Berlin / Jordi Galceran (Estrena en català)
- Aprofita't de mi (You took advantage of me)
de Present Arms - 1928 - Richard Rodgers · Lorenz Hart / Jordi Galceran (Estrena en català)
- Venc amor (Love for Sale)
de The New Yorkers - 1930 - Cole Porter / Joan Lluís Bozzo
- Dins l'habitació (Lonely room)
d'Oklahoma! - 1943 - Richard Rodgers · Oscar Hammerstein II / David Pintó (Estrena en català)
- Ha estat ben a prop (This nearly was mine)
de South Pacific - 1949 - Richard Rodgers · Oscar Hammerstein II / Cèsar Aparício (Estrena en català)
- Goodbye for now
del film Reds - 1981 - Stephen Sondheim
- La noia em falta només (All I need is the girl)
de Gypsy - 1959 - Jule Styne · Stephen Sondheim / Cèsar Aparício (Estrena en català)
- Viu estic (I Got Life)
de Hair - 1967 - Galt MacDermot · James Rado · Gerome Ragni / Escola Memory
- Ara (Later)
de A little night music - 1973 - Stephen Sondheim / Roser Batalla · Roger Peña
- Fa calda aquí (It's hot up here)
de Sunday in the park with George - 1984 - Stephen Sondheim / Toni Viñals (Estrena en català)
- Dibuixar un barret (Finishing the hat)
de Sunday in the park with George - 1984 - Stephen Sondheim / David Pintó (Estrena en català)
- Vull fer una cançó (One Song Glory)
de Rent - 1996 - Jonathan Larson / David Pintó
- Perruca en un racó (Wig in a Box)
de Hedwig and the angry inch - 1998 - Stephen Trask / D. Anglès · J. Vázquez
- Se t'ha de ficar dins el cap (You've got to be carefully taught)
de South Pacific - 1949 - Richard Rodgers · Oscar Hammerstein II / David Pintó (Estrena en català)
- Tot sol (Alone)
de A Year with Frog and Toad - 2002 - Robert Reale · Willie Reale / Cèsar Aparício (Estrena en català)
- Estic Viu (I'm Alive)
de Next to Normal - 2008 - Tom Kitt · Brian Yorkey / Òscar Martínez · Bealia Guerra
- Tot s'esvaeix (It all fades away)
de The Bridges of Madison County - 2014 - Jason Robert Brown / Jordi Galceran (Estrena en català)

L'EQUIP

Xavi Casan

En teatre ha treballat, entre d'altres, amb els següents directors: Òscar Molina (Cloaca, In On It, David y Sara); Elisenda Roca (Vuelve a casa, vuelve); Cristina Raventós (Un conte de Nadal - El Musical); Yago Alonso i Carmen Marfà (Notificaciones); David Pintó (Flor de Nit en concert); Edu Pericas (M'agrada molt el

què fas); Roser Batalla (Un Roure); Pastora Villalón (D'una hora lluny); Sílvia Ferrando (1024 decibels, Els Justos, El darrer bríndis, Paraula de Bergman, La Tempesta, Tierno y Salvaje); Jesús Díez (L'augment, Sota el bosc lacti); Jordi Boixaderes (Un amor fora ciutat); Rubén Segal (El violinista sobre el tejado); Lakhdar Boustila (El cadàver encerclat); Ricard Salvat (La pell de brau, En la ardiente oscuridad); James de Paul (Urban Gothic); Ima Ranedo (Euskadi crema, Cel de nit).

En televisió ha participat en les sèries: Pelotas (TVE); Kubala-Moreno i Manchón, Psico-Express, Temps de silenci, Nissaga de poder, Sitges, Quico (TV3); i en les TV movies: Presumptes implicats, Dues dones (Enric Folch), Carta Mortal, Con el 10 en la espalda (Eduard Cortés), El Tránsfuga (Jesús Font).

Director escènic de les dues edicions del Musical Participatiu a Caixafòrum, amb Óscar Peñarroya de director musical. Director escènic i selecció del repertori musical de l'espectacle Tan Bonica Aquesta Nit estrenat a La Seca-Espai Brossa el juny de 2014. Durant cinc temporades va col·laborar de cronista de les arts escèniques al magazine La Tarda de BTV, dirigit per Elisenda Roca. Porta 25 anys doblant regularment en català i castellà, a més d'intervenir en múltiples recitals poètics i lectures dramatitzades. També ha fet de professor d'Interpretació i d'Història del Teatre Musical a l'Escola Memory on a partir del curs 2015-16 serà el Cap del Departament d'Interpretació.

Altres feines: crític de textos teatrals a la Revista de Catalunya (1991-1992), i redactor de la secció de música clàssica i òpera del suplement Rock & Clàssic del diari Avui (1996-1999).

Toni Viñals Matas

Membre de la Cia Dei Furbi amb qui ha creat i protagonitzat La Flauta Màgica*, Trilogia Mozart, Assufre, Homes de Shakespeare, L'Illa dels Esclaus i Tocata i Fuga. Recentment ha protagonitzat l'espectacle Mar i Cel de Dagoll Dagom al Teatre Victòria, i també el musical Marry Me a Little d'Stephen Sondheim al Teatre Lliure.

Ha format part de l'espectacle Quixoteràpia, una teràpia musical de la companyia 4xDo, així com de la cantata Mobília d'Albert Guinovart i Piti Espanyol amb la Coral Cantiga, sota la direcció de Joan Lluís Bozzo, i també de la Cantània Rambla Llibertat de Marc Rosich i Albert Carbonell dins la programació del Tricentenari 1714 a l'Auditori de Barcelona.

Actor i cantant, també ha participat als espectacles Monthy Python's Spamalot dir. El Tricicle, El Último Jinete dir. Víctor Conde, Más de 100 Mentiras. El musical de Sabina dir. David Serrano, 40 el musical dir.

Miquel Fernández, Poe i El Mikado de Dagoll Dagom , Clàssic Cole Porter dir. J.Mª Segura, La Fàbrica de la Felicitat dir. Jordi Faura, Hamlet Machine dir. Francesc Amaro, La Bella Helena dir. J.Mª Mestres, Porter Paradís dir. Eles Alavedra, Sherlock Holmes i el Club dels Pelrojos dir. Teresa Devant. Com a cantant solista ha protagonitzat El Musical Participatiu dins la programació de les Nits d'Estiu al CaixaForum 2012-15, i Nit de Musicals al Teatre Grec dins el Festival Grec 2014. Al Petit Liceu 2008-2009 ha interpretat l'espectacle familiar La Primera Cançó amb partitura de Mariona Vila i text i direcció d'Anna Llopart.

Ha estat col·laborador habitual de la Cia. Roberto G. Alonso amb qui ha participat als espectacles de teatre i dansa 13, Mon Genet, Obsesionados i Al Nostre Gust, entre d'altres. Amb la coreògrafa Teresa Garcia-Valenzuela és co-creador dels espectacles Naufragi? i De perdidos al río.

Forma part del projecte Creamoviment per a la realització de tallers de Moviment i Joc en Família amb la ballarina, pedagoga i coreògrafa Cristina Martí Ninot.

* Premi Butaca 2013 com a Millor Actor de Teatre Musical i Premi Max Mejor Espectaculo Musical 2013.

Marc Garcia-Rami

Neix a Barcelona on es gradua amb les màximes qualificacions al Conservatori Superior, realitza postgraus amb el mestre Michel Wagemans i rep els consells de D. Merlet i A. Golovine (conservatoris de París i Ginebra) entre d'altres. Actua arreu de l'Estat com a solista o en formació, a festivals com el de Teatre Clàssic de Mèrida, Barcelona Flamenco, Grec o Temporada Alta.

Ha estat músic d'espectacles com Mar i Cel, Paradís, Sangre de Edipo, Boscos Endins, Naked Boys Singing, Spamalot, La Bella y la Bestia, Hoy No Me Puedo Levantar, Hair, Forever Young, Cap al tard, Germans de Sang, Sister Act, etc... i ha col·laborat com a pianista de càsting o assaig en les produccions d'altres com Les Miserables, Chicago, Geronimo Stilton o Mamma mia.

És col·laborador principal piano/celesta de la Banda Municipal de Barcelona resident a l'Auditori sota la direcció de S. Brotons des del 2008.

ELS AUTORS

Irving Berlin (1888 - 1989)

Nascut a la Rússia imperial de família jueva, Berlin (Baline de naixement), és un dels pares de la cançó popular nord-americana a partir de l'èxit del tema Alexander's Ragtime Band del 1911. Va escriure per al teatre de 1914 fins a 1962, sent 'Annie get your gun' de 1946 la seva millor obra. Va morir amb 101 anys.

Richard Rodgers (1902 - 1979)

La llarga i prolífica carrera de Richard Rodgers ve marcada per la seva col·laboració amb 2 lletristes: Lorenz Hart de 1919 fins a 1943, i Oscar Hammerstein II de 1943 fins a 1959. Amb Oklahoma! del 1943 (en plena 2ª Guerra Mundial), el musical entra a la seva majoria d'edat, donant primordial importància al llibret i utilitzant les cançons i la dansa per aprofundir en els personatges o per fer avançar l'acció. Juntament amb Stephen Sondheim, Richard Rodgers és el compositor més influent del gènere.

Lorenz Hart (1895 - 1943)

Depressiu i alcohòlic, Lorenz Hart va aportar a Richard Rodgers (escrivia les lletres abans de sentir la música) el seu bagatge més canalla. Les millors peces d'aquesta col·laboració són On your toes (1936), Babes in arms (1937), The Boys from Syracuse - adaptació de La Comèdia dels Errors de Shakespeare- (1938) i Pal Joey (1940).

Cole Porter (1891 - 1964)

Porter va omplir d'alegres melodies la foscor de la gran depressió dels anys 30 amb obres com Gay Divorce (1932) o Anything Goes (1934). El 1948 estrena la seva obra mestra Kiss Me, Kate, seguint els paràmetres del musical integrat fixats per Rodgers i Hammerstein II.

Oscar Hammerstein II (1895 - 1960)

L'artífex del que coneixem com a musical integrat (text, cançons i dansa al servei d'una història i d'uns personatges), no és un compositor si no un dramaturg, lletrista i director teatral. Oscar Hammerstein II, home d'un profund humanisme, va estrenar al 1927 el primer musical dramàtic i amb un repartiment interracial: Show Boat amb música de Jerome Kern. Malauradament aquest esperit innovador es va veure frenat per l'enfonsament de la borsa del 1929, i la recessió econòmica posterior, fent que els teatres es tornessin a omplir de comèdies intranscendents. Amb 'Oklahoma!' del 1943 inicia la seva llarga col·laboració amb Richard Rodgers i consolida definitivament les bases del musical integrat. Junts escriuran entre d'altres: Carousel (1945), South Pacific (1949), The King and I (1951) o The Sound of Music (1959).

Jule Styne (1905 - 1994)

Prolífic compositor d'origen britànic. Entre les seves principals obres trobem: Gentlemen prefer blondes (1949), Bells are ringing (1956), Gypsy (1959), Funny Girl (1964) i Hallelujah, Baby! (1967).

Stephen Sondheim (1930)

Deixeble de Richard Rodgers i pupil d'Oscar Hammerstein II, va iniciar la seva carrera com a lletrista amb el West Side Story (1957) de Leonard Bernstein. La seva fonamental trajectòria està vinculada en una primera

etapa al director Harold Prince i posteriorment al dramaturg i director escènic James Lapine. Amb Prince va estrenar, entre d'altres, *Company* (1970), *Follies* (1971), *A little Night Music* (1973) i *Sweeney Todd* (1979). Amb Lapine va crear *Sunday in the Park with George* (1984), *Into the Woods* (1987) i *Passion* (1994).

Galt MacDermot (1928)

Compositor d'origen canadenc, la seva irregular carrera ve marcada per dos grans èxits: el revolucionari *Hair* (1967) i *Two Gentlemen of Verona* (1971), basada en l'obra de Shakespeare, que introduïren la música rock en el teatre musical.

James Rado (1932) - Gerome Ragni (1935 - 1991)

L'any 1967, en plena guerra del Vietnam, del moviment hippie, de la revolució sexual, del consum de drogues il·legals i de la decepció pels valors tradicionals, els actors James Rado i Gerome Ragni senten que el teatre no està reflectint la realitat que s'està vivint al carrer. Aquest és l'impuls que els porta a escriure i a interpretar *Hair*, una funció més propera a un happening, que trenca les estructures tradicionals i introdueix la modernitat en el gènere.

Jonathan Larson (1960 - 1996)

Larson, gran amant dels musicals clàssics, decideix escriure una obra que porti a les noves generacions al teatre. El resultat va ser *Rent* (1996), una lliure actualització de l'òpera *La Bohème* (1896) de Puccini, substituint la tuberculosi de l'original pel virus VIH. Malauradament va morir el dia de la primera funció a l'Off-Broadway als 35 anys. *Rent* va guanyar entre d'altres el Premi Pulitzer i va obrir la porta a una nova fornada de joves compositors.

Stephen Trask (1967)

Músic i compositor de bandes sonores cinematogràfiques. L'any 1998 escriu les cançons de *Hedwig and the angry inch*, en la que una transsexual alemanya explica la seva història en forma de concert punk-rock. El 2014 l'obra es va reestrenar a Broadway guanyant el premi Tony a la millor reposició.

Robert Reale (1956) - Willie Reale

Els germans Robert i Willie Reale van escriure *A year with Frog and Toad* (2002 Off - 2003 Broadway) pensant en el públic infantil de 3 a 10 anys. L'obra, amb un repartiment de cinc intèrprets, va estar nominada als premis Tony al millor musical, al millor llibret i al millor 'score' (música i lletres).

Tom Kitt (1974) - Brian Yorkey

El compositor Tom Kitt i el dramaturg i lletrista Brian Yorkey van estrenar el 2008 a l'Off i el 2009 a Broadway el musical *Next to Normal*, una història familiar centrada en una mare amb trastorns bipolars des de la mort del seu fill petit. L'obra va guanyar el premi Pulitzer i el premi Tony al millor 'score' (música i lletres).

Jason Robert Brown (1970)

Compositor, dramaturg i lletrista, Jason Robert Brown té una de les carreres més brillants dels darrers anys, amb obres tan dispars com *Songs for a new world* (1995), *Parade* (1998 - Tony al millor 'score'), *The last five years* (2002), *13* (2007) o *The Bridges of Madison County* (2014 - Tony al millor 'score').